

ÎNCHEIERE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător Svetlana Filincova

Judecători Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Auto-Casa-Tur”,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎA „Gara Auto
Chișinău” în proces de reorganizare (SRL „Auto-Casa-Tur”) împotriva Ministerului
Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, ÎS „Gările și
Stațiile Auto” și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la
încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, prin care s-a
respins cererea de apel declarată de SRL „Auto-Casa-Tur” și s-a menținut hotărârea
Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 15 aprilie 2014,

c o n s t a t ă:

La data de 12 ianuarie 2012, ÎA „Gara Auto Chișinău” în proces de reorganizare
(SRL „Auto-Casa-Tur”) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva
Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, ÎS
„Gările și Stațiile Auto” și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire
la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 25 ianuarie 2005,
activitatea economică a ÎA „Gara Auto Chișinău” a fost sistată din motivul
deposedării acestei întreprinderi de activele sale și alte mijloace fixe, dat fiind faptul
că la cererea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor a fost reziliat
contractul încheiat la 06 iunie 2002 privind arendarea principalelor fonduri de
producere, a fondurilor circulante și altor averi ale gărilor auto amplasate în mun.
Chișinău, str. Mitropolit Varlaam, 58, șos. Hîncești, 145, și autostației din or.
Strășeni.

Adunarea membrilor ÎA „Gara Auto Chişinău” a fost convocată prin derogări de la prevederile statutului, cu numirea dnei Liubovi Denisova în funcţia de preşedinte a întreprinderii, după care s-au preluat ilicit activele ÎA „Gara Auto Chişinău” de către Ministerul Transporturilor şi Infrastructurii Drumurilor, cu transmiterea ulterioară a acestora către întreprinderea nou-înfiinţată ÎS „Autogara Chişinău”, care ulterior s-a reorganizat, fiind contopită cu ÎS „Gările şi Staţiile Auto”.

Potrivit reclamantului, transmiterea-preluarea averii ÎA „Gara Auto Chişinău” s-a realizat prin întocmirea următoarelor acte: actul de predare a obiectelor de mică valoare şi scurtă durată şi a valorilor materiale de la balanţa ÎA „Gara Auto Chişinău” - Ministerului Transporturilor şi Comunicaţiilor din 21.01.2005, aprobat la 24.01.2005 de Ministrul Transporturilor şi Comunicaţiilor; actul de primire-predare a mijloacelor fixe şi activelor nemateriale de la ÎA „Gara Auto din Chişinău” - Ministerului Transporturilor şi Comunicaţiilor din 21.01.2005, aprobat la 24.01.2005 de Ministrul Transporturilor şi Comunicaţiilor; actul de primire-predare a obiectelor de mică valoare şi scurtă durată de la balanţa ÎA „Gara Auto Chişinău” - Ministerului Transporturilor şi Comunicaţiilor din 23.03.2005, aprobat la 30.03.2005 de Ministrul Transporturilor şi Comunicaţiilor.

Astfel, comisia formată a transmis nu numai bunurile arendate de la Ministerul Transporturilor şi Comunicaţiilor, dar şi toate activele proprii ale ÎA „Gara Auto Chişinău”, întrucât nomenclatorul, volumul şi costul bunurilor (activelor) transmise Ministerului Transporturilor şi Comunicaţiilor, conform actelor sus-indicate, a depăşit considerabil nomenclatorul, volumul şi costul patrimoniului primit în arendă de la Ministerul Transporturilor şi Comunicaţiilor la încheierea contractului de arendă din 06 iunie 2002.

În actele de predare-primire menţionate, s-a prevăzut că în timp de trei luni ale anului 2005 se va stabili mărimea proprietăţii care aparţine ÎA „Gara Auto Chişinău”, precum şi a proprietăţii statului la momentul rezilierii contractului, iar după estimare, valoarea proprietăţii ÎA „Gara Auto Chişinău” va fi rambursată în natură sau în mijloace băneşti, la acordul ambelor părţi, fapt care nu a fost respectat de către părât, ceea ce a dus la întreruperea activităţii economice a întreprinderii.

Prin decizia irevocabilă a Curţii Supreme de Justiţie din 11 februarie 2011, acţiunea ÎA „Gara Auto Chişinău” către Ministerul Transporturilor şi Comunicaţiilor şi ÎS „Gările şi Staţiile Auto” privind delimitarea şi recuperarea valorii produsului de arendă creat de întreprindere, a fost admisă parţial, dispunându-se încasarea din contul Ministerului Transporturilor şi Comunicaţiilor în beneficiul ÎA „Gara Auto Chişinău” a sumei de 3 928 803 lei, decizie care a fost executată de către Minister la data de 11 mai 2011.

Reieşind din cele expuse, reclamantul a solicitat încasarea în mod solidar din contul Ministerului Transporturilor şi Infrastructurii Drumurilor al Republicii

Moldova și ÎS „Gările și Stațiile Auto”, în beneficiul ÎA „Gara Auto Chișinău”, în proces de reorganizare (SRL „Auto-Casa-Tur”), a prejudiciului sub formă de dobândă de întârziere, în cuantum de 4989500,99 lei și a cheltuielilor de judecată în cuantum de 50000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 11 iulie 2012, cererea de chemare în judecată înaintată de ÎA „Gara Auto Chișinău” în proces de reorganizare (SRL „Auto-Casa-Tur”) împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, ÎS „Gările și Stațiile Auto” și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, a fost admisă. S-a dispus încasarea din contul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor în beneficiul SRL „Auto-Casa-Tur” suma de 4989500,99 lei - cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 50000 lei - cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2013, a fost admis apelul declarat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, casată hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 11 iulie 2012, cauza fiind remisă pentru rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 15 aprilie 2014, acțiunea înaintată de reclamant a fost respinsă ca neîntemeiată. Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

La data de 14 mai 2014, SRL „Auto-Casa-Tur” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 15 aprilie 2014, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă. Totodată, apelantul a solicitat scutirea de la plata taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2014, a fost respinsă cererea apelantului cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel, acordându-i-se apelantului un termen pentru achitarea taxei de stat.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 24 septembrie 2014, a fost respins recursul declarat de SRL „Auto-Casa-Tur”, fiind menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2014.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, a fost respins apelul declarat de SRL „Auto-Casa-Tur”, fiind menținută hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 15 aprilie 2014. Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel fiind neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justificată a probelor administrate, fiind constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat

normele de drept material și procedural, iar în consecință a adoptat o hotărâre întemeiată.

La data de 07 aprilie 2015, SRL „Auto-Casa-Tur” a contestat cu recurs decizia Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, solicitând totodată și scutirea de la plata taxei de stat pentru declararea recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2015, a fost respinsă cererea depusă de către SRL „Auto-Casa-Tur” cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la declararea recursului, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎA „Gara Auto Chișinău” în proces de reorganizare (SRL „Auto-Casa-Tur”) împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, ÎS „Gările și Stațiile Auto” și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată. A fost restituită cererea de recurs declarată de SRL „Auto-Casa-Tur”, fiind remisă recurentului, cu toate actele anexate. I s-a explicat recurentului că restituirea cererii de recurs nu împiedică declararea repetată a recursului după înlăturarea neajunsurilor cu respectarea celorlalte reguli stabilite de lege pentru declararea lui. A fost atenționat recurentul SRL „Auto-Casa-Tur” că conform art. 434 CPC, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, termenul respectiv fiind un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La data de 28 noiembrie 2017, Agentul guvernamental a depus cerere de revizuire în temeiul lit. g) art. 449 CPC, solicitând admiterea acesteia și recunoașterea expresă a violării drepturilor reclamantului garantate de art. 6 paragraful 1 din Convenție, după caz, acordarea satisfacției pentru violarea pretinsă.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 27 decembrie 2017, s-a constatat violarea dreptului SRL „Auto-Casa-Tur” garantate de Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

S-a admis cererea de revizuire depusă de către Agentul guvernamental.

S-a casat integral încheierea Curai Supreme de Justiție din 18 mai 2015, în cauza intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎA „Gara Auto Chișinău” în proces de reorganizare (SRL „Auto-Casa-Tur”) împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor al Republicii Moldova, ÎS „Gările și Stațiile Auto” și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

S-a admis cererea înaintată de SRL „Auto-Casa-Tur” cu privire la scutirea de la plata taxei de stat pentru declararea recursului, fiind scutită integral de la plata taxei de stat în sumă de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei pentru declararea recursului.

Cauza civilă a fost reținută în procedura Curții Supreme de Justiție pentru examinarea recursului declarat de SRL „Auto-Casa-Tur” împotriva deciziei Curții de

Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, în alt complet de judecată, revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmând a fi soluționate de Agentul guvernamental, prin intermediul Guvernului Republicii Moldova.

În motivarea recursului, SRL „Auto-Casa-Tur” a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuie să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea. Suportul normativ al instanței de apel la adoptarea deciziei este bazat pe deduceri subiective, motivarea soluției fiind evazivă și superficială. Recurenta nu este de acord cu poziția instanțelor inferioare la interpretarea prevederilor art. 619 Cod civil, considerând că obligația debitorului este una pecuniară, lichidă și exigibilă.

La data de 23 ianuarie 2018, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova a depus referință la cererea de recurs, solicitând a considera recursul ca fiind inadmisibil.

La data de 06 februarie 2018, ÎS „Gările și Stațiile Auto” a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat a considera recursul declarat de SRL „Auto-Casa-Tur” ca fiind inadmisibil.

La data de 06 februarie 2018, Ministerul Economiei și Infrastructurii a depus referință la cererea de recurs, solicitând a considera recursul ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii, referința și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „Auto-Casa-Tur”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a

acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „Auto-Casa-Tur”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „Auto-Casa-Tur”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu